

Vad har hänt?

EN SAMMANFATTNING av 1934 års valrörelse fick hela svenska folket på tisdagen åhöra, då samtliga riksdagspartiledare, var och en försedd med sin sekundant, höll politisk diskussion i radio. Fri företagsamhet eller statsingripande var debattens huvudämne, där man fann konstellationen höger-frisinnade, socialdemokrater—bondeförbundare i stort sett överväga.

MED EN ÖVERVALDIGANDE majoritet — 49 röster av 52 — har utrikesminister Sandler valts till president för Nationernas förbunds församling. Valet upptas som en stor heder för Sverige och Utrikesministern har fått internationellt beröm för sitt utpräglade.

VÄRDE BARN SOM KVINNAN FÖDER är ett slag som hon utkämpar för sitt folks vara eller icke vara, sade Hitler vid ett tal till kvinnorna vid den stora, av trekvarts miljon människor besökta, nazistiska partidagen, som pågick i Nürnberg i förra veckan. Vad mannen utthärdar på slagfältet, presterar kvinnan i tålmod, sade Hitler vidare. Hennes instinkt leder henne alltid rätt, hon är det mest stabila när det gäller att vidmakthålla ett folk. Därför vill national-socialismen rädda henne från den fördrivande politiken!

Vore det inte med dessa utgångspunkter säkrare för både kvinnan och de barn hon föder samt för männen, om man i stället för en tid räddade de senare undan politiken.

SEXTONHUNDRA MILJONER KRONOR för rustningsändamål ha föreslagits för den japanska budgeten 1935—36. Anslagen till luftstridskrafterna skulle bl. a. ökas med icke mindre än en tredjedel. För att kunna bära de väldiga utgifterna bereder man sig på inkränkning eller upptåg av de flesta anordningar för allmänt välfärdssarbete samt understödsverksamhet till den nödlidande landsbefolkningens hjälp.

ATT RUSTNINGSDINDUSTRIERNA INTE ÄRO LÄTTA att kontrollera framgår av den undersökning, som just nu pågår inom en av amerikanska senatens tillägg undersökningskommission. Motor eller s. k. »drickspengar» uppgående till väldiga belopp har man kommit på spåren. Stor häpnad. Men grov vinningslystnad är ju just en viktig del i hela systemet.

Veckovisningen

Sid. 2:

Den flyktiga friheten — den påpassliga diktaturen
av Honorine Hermelin.

Till våra läsare
och
prenumeranter!

Finns det någon inom Eder bekantskapskrets, som skulle ha intresse av att låra känna Tidevarvet? Insänd på ett brev kort hans eller hennes adress till vår expedition, Triewaldsgränd 2^a, Sthlm 2, så sända vi gratis provnummer under några veckor.

Val enligt personlighetsprincipen — ej efter partigränser.

Södermanlands Länsförbund av Svenska Kvinnors Västerförbund har beslutat att vid årets landstingsval inrikta sin verksamhet på att stödja fru Anna Källs i Sparreholm inval i landstinget. Fru Käll, som ett flertal gånger stått på Arbetarpartiets lista i Villåttinge valkrets, har i år där blivit uppsatt på fjärde plats och skulle således genom avslutning från kvinnliga väljare och väljare, som intressera sig för att landstinget förvärva en erfaren och dugande kraft, ha möjlighet att bli ledamot av landstinget.

Södermanlands länsförbund av S. K. V. går till val ej efter partigränser utan i enlighet med personlighetsprincipen och har för den skull utfärdat följande upprop:

Till kvinnor och män i Villåttinge valkrets.

I landstinget som bestämmer över länets sjukvård och hälsovård, mödra- och barnvård samt över fortbildningskolor för ungdomen, är det nödvändigt att även kvinnor lå göra sin syn gällande vid beslutens fattande. Och endast genom att invälja kvinnor i landstingen kunna kvinnor direkt påverka förstakammarvalen.

I Södermanlands landsting finnes för närvarande icke en enda kvinna. Men i Villåttinge valkrets finns nu en möjlighet att invälja en erfaren och självständig kvinna med intresse och insikt i allmänna frågor, nämligen fru Anna Käll, Sparreholm, uppsatt på fjärde plats å arbetarpartiets lista.

Säkra fru Källs val genom att rösta på den listan som under partibeteckningen Arbetarpartiet endast upptar namnet

Fru Anna Käll, Sparreholm.

KOM IHÅG: kvinnor böra ej väljas endast emedan de äro kvinnor, men DE FÅ EJ UTSLUTAS från angelägenheter som de ha insikt i ENDAST DÄRFÖR ATT DE ÄRO KVINNOR.

Södermanlands Länsförbund av Svenska Kvinnors Västerförbund.

Sovjet inbjudes till N. F.

Den mest spännande punkten som Folkförbundsårsamlingen vid sitt nu pågående sammanträde har att behandla, är otvivelaktigt frågan om Sovjets inträde i den höga församlingen. Allt eftersom tiden för avgörandet har näkats har makterna delat upp sig för och emot. Bland motståndarna är det utanförstående Tyskland, understött av sin dödsfiende, det för tillfället försönliga Polen. Vidare Japan, som från sin plats, äyenledes utanför förbundet, anmärker att med Rysslands inträde kommer det internationella folkförbundet att bli ett förbund av endast europeiska nationer. Slutligen har det ofördragsamma lilla Schweiz ställt sig bland Sovjets avgjorda motståndare, betecknande sig för att få denna gåst på sitt område. Man menar att en inbjudan till N. F. vore en alltför stor ära för den i Schweiz mycket starkt fruktade kommunistiska staten.

Efter den livliga förspökning som ägt rum endast på tisdagen ett stort antal stater om en preliminär text till inbjudningen till Sovjet Ryssland.

Bland dem som utsvunget vore med på denna linje vore England, Frankrike och Sverige. Den franska delegationen fick uppdrag att förmedla textförslaget till Rysslands representanter. Utrikesminister Litvinoff håller sig helt dramatiskt beredd på sina vänner, fransmännen, jord, men inom nära räckhåll för budskap från Genève.

Vad innebär då det förestående upptagandet av Sovjet Unionen i N. F.?

Först och främst — vad vi redan tidigare framhållit — ett kraftfullt till Folkförbundet och dess syften genom den verkliga önskan om fred, som väl är den förnärmsta anledningen till att Ryssland nu är så intresserat av att vinna inträde. N. F. är, i all sin skräpighet, dock det konkreta uttrycket för en sådan samfällig fredsvilja, det är alltid bättre än intet och visar sig ju nu mäktigt av en viss förnyelse. I det ögonblick av akut krisfara som råder, med det rustande Japan som en väldig oroshärd i Öster, har Ryssland valt att ta Nationernas Förbund på orden och lita till dess utfästelser om fred och skydd. För Japan kommer detta månånda att betyda en återhållande faktor. Att anfalla ett isolerat Ryssland kan vara en sak — att anfalla ett Ryssland, som är medlem i N. F. blir en annan. Kanske är det ur rent krigsteknisk synpunkt inkomligt farligt, och det ligger en moralisk hämsko mot krigsbrutet häri. Och helt säkert är Japan stökt nog att räkna med de betänkliga politiska förvecklingar, som kunna bli följden av ett angrepp på förbundsmedlemmen Ryssland.

Makternas inbjudan till Sovjet kan innebära ett viktigt steg för återställandet av den vacklande balansen i Europa och en utgångspunkt för fortsatta rekonstruktionsförsök av världsfreden.

Hagar Olsson:

Mot en ny kultursyntes?

Greve Hermann Keyserling, den vise mannen från Darmstadt, har i år publicerat ett verk som utan tvivel är att räkna till det märkligaste och tyngst vägande den hetsiga kulturdebatten av i dag har frambragt. Till grund för denna genomgripande och allvarliga vidräkning med tiden ligga de föreläsningar greve Keyserling senast år höll i Paris på inbjudan av den franska kommittén för europeisk samverkan, vars ordförande är Paul Valéry. Boken är skriven på franska, men dess titel — *La Révolution Mondiale et la Responsabilité de l'Esprit* — bär inte desto mindre en omisskännlig prägel av tysk grundlighet. Man får lov att säga att även innehållet i dess något dunkla utformning vittnar om att det hela inte tänks på franska. Men tar man det inte så noga med klarheten och stringensen så får man så mycket mera njuta av skiftningsrikedomen och den friska intuitionen hos en odlad ande som står i förbund med en själ av glödande och profetisk art.

Med en frimodighet som inger respekt erkänner Keyserling att han, då han efter världskriget grundade sin mycket omtalade visdomsskola, misstag sig om den rätta tidpunkten. Han anticerade en tid som ännu inte var inne: kultursyntesens. Efteråt har det blivit honom klart att ingen levande syntes kan vinnas innan de oerhörda motsättningarna i tiden spelat ut. Det gagnar föga att sitta och filosofera över kulturens högsta värden medan dessa värden skakas i sina grundvalar och själva förutsättningarna för filosoferandet kullkastats. Det höge andelivet dömer sig självt till maktlöshet om det isolerar sig från tidens verklighet. Vill man utöva något inflytande på sin tid måste man själv tillhöra denna tid och kunna tala dess språk.

Detta är kärnpunkten i Keyserlings ut-

läggning. Stormen som nu drar över världen och upprör massornas djupa förödande fram över alla traditionella kulturvärden och skjuter med våldsamt kraft undan de andliga ledarna för att i stället föra fram ledare av annat slag — följare, agitatorer, hypnotisörer. Men just på denna orsak är ansvaret som vilar på det andliga livets representanter så mycket större. Att nu inte ha annat att bjuda än ett ironiskt förakt för tidens barbariska tendenser, medan man själv sitter väl skyddad men maktlös och stället i skuggan av en dödsdömd kulturtradition, det är att svika den andlighet man tror sig företäda. Den kan leva och förbestå endast i kraft av de personligheter som förmå öppna sig för det som sker, ge sig hän i den rytmen som bär upp tidens strömningar och gripa det positiva i de tumultuariska omvälvningarna.

Man förstår utår vidare att det är national-socialismen som gett Keyserling, om inte impulsen så dock den yttersta påstöten till detta nya och frejdiga anmanande av tiden sådan den är. Men det är ingen domedagsprofet av det vanliga höghögskola snittet man här har att göra med. Det är en djupt kultiverad ätt, mättad med det finaste den gångna epoken haft att bjuda såväl emotionellt som intellektuellt, som gör upp räkningen med ett förlutet som han själv är förankrad i. Medan han lyssnat till tidens röster har det blivit honom klart att det som nu sker är en världsrevolution av samma väldiga omfattning, som den vilken slog den antika världen i spillror och förde fram kristendomen och de nya barbariska folken. Den har ingen partifärg, denna världsrevolution, vars kulturfientliga yttringar vi i dag skräckslagna bevittna: den väljer fram som en mäktig flod i olika färör — som nazism, fascism, (Forts. å sid. 4.)

De blindas seende vänner.

År 1934 kan på ett sätt betraktas som ett märkesår i den svenska blindvårdens historia. Genom riksdagens beslut om införande av statlig blindhetsersättning till blinda över 16 år med en synförmåga under 2/60 har från det allmänna sida ett viktigt steg tagits för att understöja de blindas önskan och strävan att i största möjliga utsträckning kunna inrätta sig som självständiga medlemmar i samhället.

Men — statsunderstödet utgör endast 500 kr. om året. Det utgår dessutom icke till blinda med ledsyn. Och slutligen — då det särskilt för den som är på ett eller annat sätt handikappad i kampen för tillvaron behövs åtskilligt öfver femhundra kronor kontant för att kunna leva och arbeta, är det tydligt att hela den stora, på frivilliga krafter uppbyggda verksamheten, som hittills främjat de blindas intressen, fortfarande är i hög grad oumbärg.

Kanske är det många, även bland dem som aldrig försumma att köpa sina borstar, mattor och korgar i de blindas försäljningsbödar, som trots detta praktiskt adagalagda intresse för de blindas sak, icke äro så väl införstått i organisationen av det frivilliga svenska blind-

vårdsarbetet. Då detta äger många storartade och efterföljansvärda drag, icke minst ifråga om enskilda initiativ och personliga insatser, ha vi trots att en liten skildring därav skulle äga intresse för Tidevarvets läsare. För att riktigt få se saken inifrån har Tidevarvet därför vänt sig till ordföranden i Kronprinsessan Margaretas Arbetsnämnd för de Blindas, fru Julia af Burén, och bett henne berättas något om det arbete, som hon ägnar ett så varmt intresse. Fru Burén ställer med stor ålskvardhet sin tid till vårt förfogande.

Hon erinrar först om att det var år 1917 som Kronprinsessan Margaretas Arbetsnämnd stiftades, under Kronprinsessans egen ledning.

— Den tanke som låg bakom Arbetsnämndens bildande var den, att sammanlösa de blindas seende vänner till en enda landets omspannande organisation, säger fru af Burén, eller som man då uttryckte det: »Över hela landet få ett nät av hjälpare händer, beredda att stöja de blinda i deras strävan efter bättre existensmöjligheter. Tillika skulle arbetsnämnden väcka och på lämpliga vägar leda in allmänhetens intresse för de

(Forts. å sid. 4.)

TIDEVARVET

Radikal
politisk
veckotidning.

REDAKTÖR:

Carin Hermelin.

ANSVARIG UTGIVARE:

Ada Nilsson.

Utkommer varje helgfri lördag.
Triewaldsgränd 2, 3 tr., Stock-
holm. Tel. 20 48 42.

Ledamöter av Sveriges Advokatsamfund

Eva Andéns Advokatbyrå

Inneh: Eva Andén.
Norrlindsgatan 18.
Tel. 75 75, 75 76
STOCKHOLM

Specialitet: Familje- och arvskatter
Boulevarderingar och testamenten, för-
valtningsuppdrag. Även skriftliga
förfrågningar.

Märta Armfelt

Generalagent i Skandia

Kostnadsfri rådgivning dagli-
gen 12-14 i Skandias huvud-
kontor, Myntorget 1.
Tel. Namnanrop Skandia-Freja.

Specialitet:

Pension-, livränte-, liv- och sjuk-
lönsräkning.

Allm. Barnbördshusets poliklinik

Alla vardagar 11-12 för havandeskapet
och dess sjukdomar och 14-14.30 för
kvinnosjukdomar.
För medelösa kostnadsfritt, för andra
mot erläggande av 2 kronor.

Stockholms stads Poliklinik

vid Kornhamnstegen 4

Måndagar, onsdagar, fredagar kl 9-110 km.

För havandeskapet och
dess sjukdomar.

För medelösa kostnadsfritt, för andra
mot erläggande av 2 kronor.

Professor Johan Almkvist

Nybrogatan 7, Stockholm. Tel. 67 50 75

Mottagning: 9-11, 1-3, 4-5, 8-10, 11-12. Söndagar 10-11.12.

Hud- och Könsjukdomar.

UPPLYSNING I AKTENSKA KLIPPA
OCH SEXUELLA FRÅGOR.

Alma Axelssons

FÖRLOSSNINGSHEM

LINNÉGATAN 19

Mottager inackord. Även för längre tid.

Tryggt och egen. välsk.

Tel. 778 24.

600 meter blekt Lakansväv,

128 cm. bred, prima, något solig, 80 öre m.

Oskarsons Lager, Kungsg. 70, Hornsg. 8.

Centralbadets damfrisering

rekommenderas

Elegant. Tel. 23 33 35. Förstklassig.

Honkels Kallutsperrmann

med original-
slöjv

Jasta KLASS UTFRÖANDE. LAGSTA PRISER.

Fångarna släppta om ej siff-
randet blir till beaktat.

Helga Nilssons Damfrisering

FRIHEMSEG. 72, 1 tr., STHLM. Tel. 30 88 92.

Alimonda-Institutet

40-årig homeopatisk praktik.

Mottagning 11-2. Rådgivning även för
korrespondens. Begär prospekt och frå-
gelista. Läk. Igkare.

Adress: Upplandsгат. 16, 4 tr. (hiss)

Stockholm. Telefon 32 08 99.

Arbetarnas egen

Tandklinik

Svevborgsgatan 42

(höret av Skånegatan).

Mottagningstider: 10-3, 5-7.

Tel. 41 61 24.

ALL SLAGS TANDVÅRD.

Legitimerad tandläkare.

Låga priser.

Den 15 Sept. 1934.

Den flyktiga friheten —
den påpassliga diktaturen.

Man häpnar över den italienska-
fascistiska valordningen: hela landet
är en enda valkrets, där man röstar
ja eller nej på en enda stor »sam-
lingslista», upptagande 400 namn,
d. v. s. lika många som antalet med-
lemmar i den folkvalda kammaren.
(Skulle nejösterna segra, göres valet
om och då efter partilistor. Det
parti som överbudvaget vinner de
flesta rösterna, får sedan tillsätta 2/3
av platserna — den återstående tred-
jedelen fördelas proportionellt på öv-
riga partier. Man tycker dock vara
långt från nejösternas seger.)

Hur kommer denna stora sam-
lingslista till? — Den upprättas av
Fascismens Stora Råd — il Gran
Consiglio del Fascismo — d. v. s.
det fascistiska partiets förtroende-
råd, som numera är lagligen insatt i
statsmaktens centrum. Dess med-
lemmar utnämns av statsministern,
av Mussolini. Stora Rådet mottar
från korporationerna — de av staten
erkända, dirigerade och kontrollera-
de yrkessammanslutningarna — för-
slag på kandidater till den folkvalda
kammaren. Från dessa förslagslis-
ter kan Stora Rådet hämta sina
namn, men är dock sist och slutligen
obundad vid upprättandet av sin sto-
ra lista. Så blir denna också in-
fogad i den knut, där folket, fa-
scismens förtroenderåd och »den
korporativa staten» skall kunna hållas
ihop av diktatorns näve.

Låt oss ett ögonblick mot denna
lista sätta Carlyles klassiska defini-
tion på ett val: möjlighet att i prak-
tisk handling säga till en människa:
»are du vår erkänt främste. Vilket
vidunder blir den inte som utgångs-
punkt för ett sådant val, ett sådant

utväljande av människors förtroen-
demän.

Men om vi granskar våra egna
partilistor, är de i grunden så vitt
skilda från denna italienska? De
är »fastställda» av partiets höga
råd, lokalt eller centralt. Och dessa
parti-höga-råd göra sig sist och slut-
ligen oberoende av folkets röst vid
nomineringsmöten och provval. De
sätta slutgiltigt upp listorna, som
sedan helt enkelt är »fastställda
till namnnehåll och rangordning. Och
ve den opinion som vill bryta sig
fram till förmån för en »arlista». Att
föra fram ett nytt namn eller att
bryta rangordningen är lika förkast-
ligt.

I sådana detaljer lyser det fram
vad historien också i jättestora bok-
stäver skriver upp åt oss för var dag:
att den moderna diktaturen är ett
åttäcktt barn av demokratiens parti-
väsen, att partidisciplin är en trä-
ning till diktatorns ordning.

Demokratisk anda borde hälsa
med glädje varje gång som en opi-
nion ännu mäktar röra sig i riktning
mot en människa, som den utväljer,
som den får förtroende för. Den
borde hälsa med glädje varje sär-
lista, varje personligt namn utanför
partier; varje brytande av blott
vanemässig rangordning.

Vi kvinnor borde komma ihåg att
vi ropats upp på historiens hand-
lingsplaner vid ett tidpunkt, då en oer-
hört viktig änsats för en grupp väl-
lära, som ännu har frisk näsa för po-
litisk luft och smak, gäller uppmärks-
sammandet av diktatorns smygande
planer. Vi borde vara genomträngda
av den erfarenheten, att friheten
måste tillkämpas och tillämpas för
varje dag på nytt.

Honorine Hermelin.

Bostad
och konst.

Den moderna hem- och konststäl-
lingen som på initiativ av H. S. B.
och Riksförbundet för bildande konst an-
ordnats i ett antalet svenska städer, in-
viges för Stockholms vidkommande under
festliga former och stor anslutning. De
nya bostadskomplexen på Kungsklippan,
där utställningen är inrymd, är i och för
sig sevärda. Ty med sina vackra gula
väggar och raka, eleganta balkonger gö-
ra de sig förunderligt väl, mot en klar
septemberhimmel. Vid invigningsstället
hade balkongerna nästan till sista plats
befolkats av de inom byggnaderna sysse-
latta arbetarna, något som ytterligare
förhöjde det festliga intrycket.

Både Kronprinsen, som förklarade ut-
ställningen öppen, intendant Sixten
Strömbom, som talade för konstens sprid-
ande bland den stora allmänheten samt
arkitekt Wallander och överstättälare
Nothn, yttrade utmärkt, välformulerade,
programmatiska synpunkter på bostads-

frågan. De konstaterade även stora och
glädjande framsteg, vilka den utställnings-
besökande allmänheten strax därefter
själv kunde anteckna, vid åsynen av
många tilltalande och ekonomiskt över-
komliga anordningar i de visade lägen-
heterna.

Men — här och där förefaller det dock,
som om H. S. B. i sin erkända förmåga
att övervinna svårigheter, skulle gå allt
för långt när det gäller att hålla till go-
do med tränga utrymmen. Genom en
snart sagt obegränsad uppfinningsrike-
dom införas om flyttbara och hopfällbara
möbler uppstår man visserligen många
goda resultat. Men tendensen att med
denna påhittighet överskyla de tränga
bostädernas nackdelar förefaller en smu-
la betänklighet. Självfallet stå sig dessa lä-
genheter mer än väl vid jämförelsen med
många gamla. Men varför inte eftersträ-
va det ännu bättre? Genom att icke ac-
ceptera trångboddheten som utgångs-
punkt, utan i stället samtidigt inrikta sina
ansträngningar på att övervinna dess för-
utsättningar — d. v. s. att bl. a. gå in
för en ny jord- och tompolitik. H. S. B.
som redan gjort åtskilligt även på den
punkten borde fortsätta därmed.

Kvinnornas
hemgård.

Under innevarande vecka kommer
Kvinnornas Hemgård i Stockholm
att ta upp sitt arbete igen. Hemgården
startade i september i fjol på initiativ av
Fackliga Centralorganisationens Kvinno-
sektion och Kvinnliga Yrkesinspektionen,
och under medverkan av intresserade
kvinnor från olika arbetsområden. Dess
styrelse har bestått och består av tre re-
presentanter för kvinnliga yrkesinspekto-
ren och sex för fackföreningens kvinnorna
med fru Kerstin Hesselgren som heder-
sordförande och yrkesinspektorn Ida
Fischer som ordförande.

Med denna väl initerade ledning och
ett stort antal intresserade och kvalifice-
rade medhjälpare — delvis helt frivillig
arbetskraft — har Hemgården under den
gångna vintern med bidrag från såväl
staten som ett par enskilda stiftelser, an-
ordnat olika slag av utbildningskurser för
kvinnor. Alla kurser är avgiftsfria. De
ha varit väl besökta. Kurserna ha lagts
på två linjer, dels som yrkesutbildning i
husligt arbete, dels som sysselsättning
för dem som visserligen är utan arbete,
men som ännu icke helt bestämt sig för
att gå över till det husliga yrket från
det yrke de ev. haft förut.

Vid en undersökning som företogs på
våren 1933 visade det sig att omkring
3,000 fackligt organiserade kvinnor då
voro arbetslösa — och säkert minst lika
många bland de oorganiserade. Det är
också från de mest olika yrken som Hem-
gården tagit emot sina kursdeltagare;
kontorister och affärsanställda, telefoni-

ter och servitriser, industriarbetare och
hembiträden. Sammanlagt ha 85
elever deltagit i kurserna. Antalet sö-
kande, som icke kunnat beredas plats
upp till icke till mindre än 128.
Att de möjligheter till yrkesinsigut-
bildning för det husliga arbetet, som
Hemgården erbjuder, varit mycket upp-
skattade, framgår av antalet lediga plat-
ser, som erbjudits dess elever. De voro
nämligen under året 48, medan endast 22
elever utbildats i dessa kurser. Samtliga
22 elever ha genom Hemgårdens för-
medling fått väl avtönade platser som
hembiträden, husor eller kokerskor.

Emeritord har Hemgården icke endast
en institution för yrkesutbildning. Den
är också vad namnet lutar, en riktig hem-
gård, en samlingsplats och en förnyelse-
plats för många, som i det stora be-
kymret för arbete och livsuppehälle väl
kunna behöva en vacker och trevlig tillflykts-
ort ibland. Hemgårdens lokaler, som är
belägna vid Malmsskånsadagarna 9
är mycket vackert inredda, visserligen till
stor del med gamla eller hoplockade
möbler, men det bidrar till den go-
da behövsverkan. Utmärkt smak och stort
omtanke ha gjort rummen mycket tillä-
neliga. Stockholms stad, som bestod re-
parationen, skilde sig med veder från sin
uppgift. Lika värdefulla för det hela ha
alla de olika gåvor varit, som kommit
från både enskilda, olika organisationer
och firmor. Det vackra, gemensamt
åstadkomna »hemmet» har också utnytt-
jats till många trevliga samkväm och små
fester vid sidan om arbetet.

När verksamheten nu återupptages för
den kommande vintersäsongen hoppas
man att Hemgården i år liksom i fjol skall
kunna vara till nytta och glädje, både
som »skola» och som gemensamt tillflykts-
ort för många kvinnor från olika livs-
områden.

MÅSTE VI UPPGE
HOPPET I FREDSSAKEN?

Nya vägar för fredsarbetet.

Av Magnus Lithner.

A.-B. SEELIG & C:mi

50 öre.

STAMNING,

(TALSKRACK) o. a. nervösa talrub-
ningar samt tvångstankar behandlas av
talpedagogen P. O. Broberg, Floragatan
16, Sthlm. Tel. 10 03 24. Svarsp. 1 kr.
Varning f. värdeföls korrespondensmetod!

NORRÖPPINGS STUVLAGER

KLÄDESHANDEL, Barnhusgatan 4, Stockholm.

Ingen butik. Alla inköp o. försäljningar på extra kontant. Detta orsaken till våra bill. priser.

Elevavdelning

Yrkeskurs:

8 månaders kurs med början
den 1 sept. och 15 jan. varje år.

Korta kurser:

2 månaders kurs med början
den 1 och 15 varje månad.Mindre kurser och specialkurser
med början när som helst under terminen.Prospekt på begäran. **KRAKA** Stureplan 2, 3 tr.
Telefon 62 51 53. **STOCKHOLM**

A.-B. Schreuder & Olsson
Agnetagatan 34, Stockholm.
Tel. 53 12 49, 50 77 92.
ARBETEN ITEN:
Konstindustriella artiklar,
lämpliga som hedersgåvor
och sportpris. — Glasfor-
mar, marsipanformer, pä-
tentkork m. m.

St: Ansgarsboden

Malmsskånsadagarna 7, Stockholm C.

Postg. 56537. — Telefon 10 96 92.

Beställn. mottagas. Postorder ombesörjes.

Bästa inköpsförlägg för kristlig konst i alla
utifränd.

Lucks
kaffe
"arom-
rostat"

Moderna Funkisfötöjler

i crepe och mockaplysch kr. 55. Duscha-
teller fr. 25. Bäddschäslonger 38. Ligg-
fötöjler i hudimit. 95. Sängar 9, madräs-
ser 5. Plymduschschaller från 65, ek-
björk-, korgmöbler, kormattor, tyger,
kast, stovar, stoppning. Realisation pågår,
reparationer, beställningar. Fabriksboden,
Metargat. 6, hörn. Södermannsg. 57, Tel.
40 07 66, och Jungfrug. 7, Östermalm.

Bagarstugan

HORNSGATAN 37 • Tel. Söd. 70 00

FOLKUNGAGATAN 65 " " 73 37

GOTGATAN 52 " " 333 90

JAG WILL TWÄTTAS SNABBT OCH VÄL
GÅR DÄRFÖR TILL

COHN'S

KEMISKA TVÄTT

Humlegårdsgatan 1-5. Tel. 67 55 44.

Observatoriegatan 12. Tel. 38 90 98.

Vattugatan 2. Tel. 10 77 72.

NYPONSOPPA
på 10 minuter med
Novums Nyponmust
Delikat och billig sommarmat!

Bra och billigt bor Ni på
Frälsningsarméns Hotell
i Stockholm
Drottninggatan 66, tel. 23 27 75
Stilla och lugnt. God betjäning.

Vikingarna vid Flaten.

Härmdagen träffade vi några av årets sista fasta bebyggare ut på lägerområdet vid sjön Flaten nära Stockholm. Med »fasta» mena vi då sådana, som levat därute oavbrutet under hela sommaren. Alltså inte endast semester- eller söndagsfirare. Fastare bebyggelse än tält blir det ju ändå inte fråga om.

Det var sex pojkar, alla — utom en som var äldre — i tjuguaraldern och alla riktiga Stockholmsgrabbar. Dessa sex bodde i närmaste grannskap till varandra uppe på en vacker skogssluttning mot sjön, och både grannskapet samt åtskilliga likartade öden och sammanfallande intressen hade fört dem tillsammans till ett slags kollektiv, med många gemensamma arbetsuppgifter. När vi gjorde vårt inträde i den ålskvärda kolonin, suto dess medlemmar just vid sin självtillagda frukstugröt, som serverades på ett träbord ute i det härliga septemberbolskenet. Det var sex fin-fina människoexemplar, kopparbruna från topp till tå, med ett minimum av kläder på kroppen. — Men så kom vi också ut i början av maj, förklarade de, och har badat nästan varenda dag sedan dess. — — —

Flatens lägerområde, som lyder under Stockholms Idrottstyre och består av en areal på 45 hektar inhiånad skogsmark med fint strandområde, erbjuder ännu, fast vi äro långt inne i september, en förhållandevis vackert och av omkring 1,100 tälten, utplacerade i den skogsbuvas terräng, så ännu kvar — de sista söndagarna måste förstås utnyttjas innan området slängs för vintern den 17 september. Den förstklassiga badstranden med alla moderna och ändamålsenliga anordningar, de prydliga anläggningarna med vägar, trätrappor upp till de högsta bergknallarna och en plan med några hundra cykelstall framför ingången vittna om både omtanke och fantasi hos dem som planerat badet. På den stora sandplanen ovanför sjöstranden leker och gymnastiserar en skolklass av småflickor i brokiga badröcker. Några »enstaka Stockholmare» som ha en ledig dag mitt i veckan, befolka stranden och väggarna.

Upp i skogen hos de sex herrarna, som i dag äro våra värdar, vidtar efter gröttbrukosten en ivrig verksamhet. En skrivbordsvinnna, som signaturerna, kan inte annat än beundra den utomordentligt manliga hushållighet, som utvecklas i detta läger. Var och en har sitt tält, mycket välhållt och ordentligt, med snyggt bäddad säng och det civila livets kläder som härute förefalla så överflödiga och tillgjorda, upphängda på väggen. Köket består av ett stort bord med hyllor, allt placerat ute i det fria, och en liten självförlärdig köllare med jordakt in till bergväggen. Alla grejer för disk och tork äro fint och systematiskt ordnade, och det doftar härligt av såpa, när lagets

främste man, en helbrun vikingatyp, ställer sig till att diska.

För dessa sex, Vikingarna vid Flaten, som de själva kalla sig, är lägerlivet mer än en tillfällig rekreation. Ingen av dem har fast arbete, några inte ens fast bostad eller för närvarande möjlighet till bostad i Stockholm, där de annars höra hemma. Deras uppehåll ute vid lägerplatsen är därför en allvarlig angelägenhet, just nu den enda tänkbara tillvarselevningen för dem.

Och här möter man igen nybyggariets olika sidor, med dess hemlighetsfulla lockelse och tydliga välsignelse för dukliga och verksamhetslysta människor. Upphållet för dagen skaffas genom olika småjobb och udda uppdrag, man plockar här litervis och tillagar f. ö. själv all föda, enkelt och gott. Men det är inte meningen att resten av tiden skall tillbringas bara med badoruller nere vid stranden. De sex »vikingarna» äro strängt upptagna med förbättringsarbeten på tomt, de bryta och rulla sten, som skall användas till terrassförmiga utbyggnader, dels för bättre utrymme, dels för skönhets skull. Deras avsikt är sedan att skaffa dit jord, och anlägga jämna gräsmattor samt blomsträbbar.

Spetten klinga mot stenarna, som med brak och yrande skärvar rulla ner mot terrassen, där de byggas in i den växande stenmur. De bruna, starka kropparna böjas och rätas i tyst ansträngning omkring de största stenblocken. Har ni läst den förträtade stämning av arbetskraft, som ibland kan utbreda sig över en arbetsplats, omkring en uppgift, när alla förströende moment stängas ute och alla krafter ledas som bäcker till ett gemensamt upplopp! Allting utom det på gämsande verket blir likgiltigt. Under den bästa kamratade arbete de sex nybyggarna vidare, då och då utbyttade ett ord om hur man bäst skall förföra. Man ser i fantasin det strålände slutmålet för sig och säger: Det blir trevligt när det blir färdigt!

Det enda bekymret, och det som verkligen är »riktigt »halvmärigt» för vikingarna, som annars bara ha berömmande ord för sitt läger, — »det är skarpt, det är det visst det, det är riktigt just» — är nu att man måste fara därifrån den sjuttonde. Återvända till stadens ovissa, pinsamt penninglösa och sysslösa liv. Visserligen finns ju lägrer vid Flaten kvar till nästa sommar och det är då man hoppas få en sista nyanlagda gräsmattor grönska mellan tälten. Och kanske mistet också, under upptågande tider utsikt till ett jobb i sta'n i höst. Men i varje fall måste man vara beredd på svårigheter. Och det är aldrig roligt att för ett långt halvt beöva avbryta ett arbete i sol och luft och härlig frihet — ett stort och självständigt arbete, som man lever i med kropp och själ.

Casan.

Flera värdefulla böcker

från det pigga K. F. förlaget.

»Den oerhörda principiella skillnaden mellan individens ställning till en despotiskt övertorakt och till en demokratiskt styrd stat kan icke nog betonas i den förstnämnda är statslydnaden icke någon plikt i högre, moralisk mening. Varför? Därför att, icke enskilda icke har någon del i, intet ansvar för de fattade besluten. Plikt mot samhället ansvar endast i och med ansvar, och ansvar uppkommer med rättigheter. — Ju friare ett samhälle är, desto större är den enskildes ansvar. Detta ansvar inför samhället är därför i särskilt hög grad demokratiska staternas problem, vårt problem. — Enda riddningen ligger i kunnsiga, vakna och omdömesfulla medborgare, till handling fyllda av medvetande om sitt ansvar för samhället. Vilket är för människorna.»

Om man av »en ren händelse råkar ta sin hand en årsbok» för en förening, som man inte tillhör, och mer eller mindre ointresserad bläddrar i den ett slag, såsom man på sin höjd brukar göra med ett slags främmande årsböcker, och därvid på en av dess första sidor råkar få ögonen på så lättsärliga och tänkbara ord som dessa, så kan det hända ett sådant undantag, som det hände med mig och årsboken »Hem och Hushåll 1934» utgiven i dagarna av Föreningen för rationell hushållning. Jag läste den nästan från pärm till pärm och noggrant och med spänd uppmärksamhet. Det lilla citatet härövan är ur det första av dess 13 artiklar, kallad »Individens ansvar inför samhällets» och skriven av Gunnar Beskow.

I innehållsförteckningen finner man sedan så lockande saker som »Den nya skolan» av Rektor Ingelöf, »Att umgås med barn» av Vagabonde, »Fram för lättare kost» av V. Wenst, »Överflöd på spannmål och brist på bröd» av G. Silverstolpe, »Kampen om konsumenterna» av Thorsten Odhe, »Att resa billigt» av Anrick, »Umgångsformer för och nu» av Margit Palmaer, och »Färgerna i bostaden» av Sven Hesselgren. Mer speciellt för kvinnor finns »Det enkla stadsköket» av Ingeborg Waern-Bugge och »Kroppsvård och skönhetsmedel» av Iwan Bohlin. Att närmare recensera en bok av så många författare och med så skiftande innehåll skulle bli, a hindras av utrymmesskall. Däremot är det frestan-

de att citera ännu ett par små försryckta saker:

»Den kortaste formel jag kan finna (på tal om de fluktuerande konjunkturena) är denna: världshushållningen har inte tält världskriget. — De tekniska framstegen, äro en sak, och människornas för många att samarbeta till allas gagn och glädje en annan. — Sedan en stor del av människligheten nu under en följd av år fått hängiva sig på känslor av vammakt och hoppöshet, skall lusten att göra något bättre av tillvarn säkerligen komma tillbaka. Det finnes mycket att göra av möjligheterna äro större än någonsin till följande. Låt oss alltså inte släppa taget.»

(G. Silverstolpe.)

»Strävan att skapa så billiga varor som möjligt måste gå hand i hand med en söring av själva konsumtionsbehoven. — Det gäller ej en nedskärning av konsumtionen, men en fostran av densamma. — Denna fostran syftar mot en utjämnning av levandevärdet med blicken rikad mot möjligheten att låta alla bli delaktiga av framstegets frukter. Den innebär sålilvida förverkligandet av ett nytt människoidal, som den ser sitt mål i en rationalisering av den materiella konsumtionen för att på så sätt så småningom undanröja behovstäckningens samhälleliga och andra konfliktmoment och skapa ökat utrymme för de andliga krafterna, för kulturens och andens möjligheter att förjina individen.»

(Thorsten Odhe.)

Boken tillhör förmånerna för medlemmarna i Föreningen för rationell hushållning (årsavgift 3 kr.) men kan köpas i bokhandeln för 2,50. Redaktören, Anna Odhe, har all heder av sitt arbete med boken.

Kort förut såg jag på en bokhandelsdisk en liten prydlig bok, kallad Markernas förbisedda guld, av Johannes Ericson. — Jag skulle väl knappast ha stätt ut den, om jag ej råkat göra den reflektionen: Kan det gamla kända ämnet om bären verkligen få K. F.-förlaget att utge en ny bok. Men sedan innehållsförteckningen, som här riktigt nog alltid står först och är lättliggänglig i dessa häftade

den motiveringen, att det icke faller inom N. F:s område. Först i själ utskändes till regeringen från den internationella kommissionen för straffväsendets reformerande och man begärde regeringarnas svar härpå.

I sin skrivelse understryker The Howard League's president, Lord Mamehad, att så länge frukten och hat styr regeringarnas inre politik när det gäller behandlingen av oppositionsmis och förbrytare, kommer också de mellanfolkliga förbindelserna att förgiftas av sådana passioner — alltså nås en förbättring på ena hållet inte utan motsvarande ansträngning på det andra.

Det kan vara lärorikt att mot denna bakgrund ställa upp det tyska straffväsendets aktuellaste reformer, som uppvisar strömningar av rikt motsatt art. I de nya lagförslagen, som nu passera riksstyrtieminister Gürtnerns behandling, är det, trots att de mest fantastiska straffreformerna rensats ut, ändå tillräckligt mycket hårda straff kvar. Men så är också syftet att »besegra de förverkligande humanitära idéerna av västerländsk utsprung och återgå till de gamla germaniska lagarnas hälsosamma hårdhet.»

Halsshuggning med yxa eller giljotin står främst i straffförteckningen, där efter straffarbete, och fängelse, som kan skärpas genom införande av hårt nattläger, indragning av kosten — som i varje fall bara beräknas till några öre per dag — samt mörckell.

Domaren, som i vissa fall kan vara en S. A.-man, skall få större frihet. »Han kommer i framtiden inte längre att vara bunden av lagens bokstav utan av dess anda», säger justitieministern i en kommentar, »och det skall inte längre finnas något kryptiskt, genom vilket en brottsling kan undgå sitt straff.»

Arbetet, som utföres inom The Howard League likaväl som av alla organisationer och enskilda som arbeta för samma syften, är tydligen på många sätt aktuellt

IDUN

ger Er varje vecka värdefulla tankar, god litteratur, angenäm förströelse och praktiska råd.

Läs IDUN

men uppskurna böcker, lokat mig att tjulvåsa ett par rader i en av de 7 berättelserna, var min undantagsskrind.

I berättelsen »Vid ett skogstorp i Godebygdens» läste jag om en familj på 10 personer vid Atorpet i en fjällsocken, »gamlingarna i 70-årsaldern, tre yngre söner i bästa åldern, varav den äldste gift, dennes hustru samt 4 barn i åldern 6—12 års. Det hade alltid varit fattigt och ont om mat vid detta folkrika ödebygdstorp. Men den som av beskrivningen på kosten drar den slutsatsen, att de leva nedanför svältgränsen, misstas sig. »De klara sig med oerhört litet. Sällgde det finns något matnyttigt att tillägga, klaga ej dessa människor.» Och friska voro de alla, fastän örbort fattiga. Så kom det på sensommaren 1931 — som landshövdingens ömmande förståelse för ödebygdernas folk» en landsväg ganska nära torpet och där ärt på postidagens på denna. »Visst var det agasamt att fråga förenen på postidagens och att vålla besvär, men kanske att han ändå mot vederläggning ville höra efter i (den 15 mil avlägsna) staden, om någon möjligen ville köpa lite fisk.» Det ville han visst det, och det blev en välkommen 5-kilos-försändelse på en gång.

Men så kom en dag den stora händelsen, då förenen frågade om de ville leverera blåbär för 30 öre kilot. Nu var det torpfolkets tur att svara ja och att visa vad de dogo till. Före nästa dags kväll hade 8 familjemedlemmar plockat 50 kg. blåbär, som inbragte den häpnadsväckande summan av 15 kronor för en enda dags arbete! Det var ju rent av otroligt!

Och gamlingarna som hemma skötte all rensningen »behövde inte längre ångslas för den kommande vintern, och inte hade de längre rum för den önskan att få fara över till det stora tysnaden och försörva så att det blev två munnar mindre att mätta.» — Blåbären gav den sommarfamiljen 600 kronor, och sedan stötte hjortronen till med 200 kronor, hallonen med 75 kronor och sist lingonen med den likaledes oförfärra summan av 600 kronor, lika mycket som blåbäret. Tillsammans blev det den svindlande summan av 1,475 kronor, som nu med undantag för de 75 ligger i säkert förvård i banken. »Vad denna inkomst betydde och kommer att betyda i framtiden är en fråga av så stor räckvidd, att den ej låter sig slutligt överskådas.»

I sex andra skildringar från Norrland och Småland berättar den gode författaren — vem han nu är — högtintressanta och värdefulla interier från allmogelivet förr och nu, grupperade kring någon uppgift om inkomster av »markernas förbisedda guld», vilka man uppsnappat under sina decennierlänga vandringar genom svensk vidde. Boken är 76 sidor lång och kostar 1 krona.

Sedan vi sist talade om K. F.-förlagets småskrifver har utkommit nr 8, *Staden ekonomi av Sven Wickell*, ett nytt bokämne, som väl bl. a. har en speciell läse-krets given; samt i dagarna nr 9, *Ekonomisk ordbok av G. Westin Silverstolpe*, en liten förtärlig bok för alla dem, som ha intresse för eller måste syssla med de ekonomiska problemen i våra dagar utan att från början ha råkat bli expert på sådana saker. Där förklarar en förtärlig långt — alla sådana ord som exempelvis Arbitrage, Autark, Beredskapsbatter, Betalningsbalans, Biometallin, Clearing, Devaluering, Dumping o. s. v. Båda dessa sistnämnda böcker kostar 75 öre per st.

Nils Simonsson.

2-dra tillökade upplagan nu utkommen.

Pris kr. 12.50.

Freds rörelsens A B C, data och fakta.

Av Anna T. Nilsson.

»Anna T. Nilsson har lyckats att göra sin sakliga och kortfattade redogörelse i hög grad föngslande. — En skrift som denna förtjänar en stor spridning.» ALMA SUNDQVIST i Tidensrevy.

Informationsbyrån

Mellanfolkligt samarbete för fred.

Lilla Nygatan 4 • Stockholm. Tel. 11 38 09. Postgiro 50990.

Köp

de blindas välgjorda arbeten!

Försäljningsbodari Stockholm:

Majorsgatan 12 - Tegnérsgatan 4

Flätning av rottingstolar

Klara Östra Kyrkogata 3

Mot en ny kultursyntes? Trudi Schoop. De blindas seende vänner.

(Forts. fr. sid. 1.)

kemalism och inte minst som bolsjevism. Med bolsjevismen gjorde den sin första framstöt och i denna stund är Moskva det centrum, från vilket den intensivaste utstrålningen utgår. Överallt går denna revolution förförande fram över den världsbild som ännu vid världskrigets utbrott syntes omkultrunkelig. Den intellektualistiska eran har nått sitt slut: den bas på vilken den byggde var för smal, de mänskliga förmågheter den tog i anspråk alltför begränsade. Den ledde ytterst till en absurditet, en deshumanisering av människan. Förkrigsåren hade inte längre några löften att ge för framtiden.

Det som nu sker karakteriserar Keyserling såsom ett utbrott av de länge tillbakahållna och undertryckta telluriska krafterna i folkens liv. Dessa jordiska, andefientliga krafter har rest sig med en makt som söker sin like för att avkasta det ok som pålagts dem alltsedan kristendomen rev upp sambandet mellan jordiskhet och andlighet. Denna revolt är i sig själv ett gott: den innebär förnyelse, förnying, stegrad vitalitet. Se bara på den nya ungdomen, sådan den framträder i de revolutionära länderna, i Ryssland, Tyskland, Italien. Aldrig har ungdomens vitalitet varit så strålände som nu, aldrig dess livshängivelse så varm och spontan! Den är bäraren och fullföljaren av de telluriska krafternas revolt gentemot en andlighet som förlorat kontakten med det spontana livet, med jorden. Den står i medveten opposition mot alla traditionella andliga värden och hela dess andliga läggning är passiv. Den kritiserar inte och den struntar i att söka sanningen: den marscherar med entusiasm och élan!

Skall då inte en andens riddare som Keyserling klä sig i säck och aska inför anblicken av denna andliga passivitet? Skall han inte med avsky vända sig ifrån den nya barbarismen och dess sätt att trampa under fötterna de högsta mänskliga ideal: friheten, humaniteten, universalismen? Han gör det inte, emedan han under mångfå händelser påtryckning nått fram till en dialektisk syn på tillvaros företeelser. Det har gått upp för honom att en rötelse ofrånkliggen skapar sin motrötelse. Lika visst som den mekanistiska intellektualismen måste frammana en vitalistisk motrötelse, lika visst kommer den nationalistiska kollektivismen av i dag att frammana en andlig individualism av ny och fördjupad art. Ur dagens andliga förtryck kommer en het frihetslängtan att växa fram — desto intensivare, ju starkare de telluriska krafternas våld blir. Den pågående revolten är ingenting annat än en prelude — en tumultuariisk prelude till en kommande symfonisk dikt av osad harmoni

och skönhet. Det skulle här föra för långt att närmare ingå på de omständigheter som enligt Keyserlings uppfattning tyda på att den kultursyntes, som omvälvningen av i dag förbereder, kommer att bli mera fulländad — emedan den när djupare — än till och med antikens. Hans besivring går ut på att möjligheterna för skapandet av en enastående syntes av alla jordens och andens krafter nu äro större än någonsin. Nu föreligger möjligheten att utveckla en ny andlighet på grundvalen av en högt utvecklad teknik som tillförsäkrar människan herraväldet över jorden.

Förutsättningen för att utvecklingen skall ta en så lycklig vändning är emellertid att det andliga livets representanter, i stället för att klamma sig fast vid det förlutna och söka sin tillflykt i en döende och steril objektivitet, förmå upptaga och behålla kontakten med tidens rörelser. Endast så, endast genom att stå i levande kontakt med händelsernas polära spänning, kan anden göra en skapande insats och injiciera sin levande gnista i de jordbundna makternas lera.

Så mynnar denna sälsynt ärliga och fördomsfria uppgörelse ut i en lidelsfull appell till den andliga eliten i Europa: Vaken och hållen ljuset brinnande! Samma appell har gång på gång rikts till samma forum av de få men desto mera markanta personligheter i vår tid som undfångat av profetismens éid. Från en undanskymd värd på Finland sände Edith Södergran ut ett liknande budskap till världen, i förnimelsen av att den stund var kommen då en världs bild skulle ner i stöpsleven och en ny skulle formast i eld och blod. Hängivetsens evangelium ha de alla predikat, och subjektivismens seger på den objektiva sanningens bekostnad. Hurvida denna appell kommer att utöva något inflytande på dagens obofärdiga, intellektuella är emellertid tvivel underkastat. De synas alltför djupt förankrade i den världs bild som kunde garantera idealens och sanningarnas hållbarhet. För de flesta av dem är det närvarande tidslaget närmast ett ragnarök och ingalunda en stumtularisk prelude till den storslagna dikt de visionära skadat i andanom: Människan i harmoni med de polära krafterna i sin tillvaro.

Men även om de som i dag äro kallade inte skulle komma att tillhöra de utvalda, så torde andra vingårds män stå till buds när framtiden behöver dem för sin vingård. De förbereda sig kanske redan i tysthet för sitt kommande värv, och antagligen på helt andra platser än de där »den europeiska andens autentiska representanter» — till vilka Keyserling talat — sammankomma.

Hagar Olsson.

Den 12 september började Trudi Schoop, den unga schweiziska danserskan, ett kort gästspel på Konserthuset i Stockholm.

I våras dansade Nini Theilade här. Det var en betagande upplevelse. Trudi Schoops uppträdande är något lika enastående.

Nini Theilade tvingar oss att erkänna att skönhet kan vara så intensiv och så överjordisk som helst, utan att snudda vid det söttäkiga — om den är äkta. Trudi Schoop slungar oss detta i ansiktet: att det komiska, det klumpiga, det bizarra, det konstiga, det triviala, ja det fula, icke är oskönt, men kan rymma den renaste och våldigaste skönheten.

Trudi Schoop har skapat en människogestalt, en ensemble, en konstart — mitt emellan dans och pantomim — som är ett otroligt starkt och personligt uttryck. Hur en ung kvinnomänniska kan finna en så helt ny form, tor på den, utlösa den, genomföra den, är obegripligt! »Det kräves mod för att ha talang», säger H. C. Andersen. Det behövs oceaner av övertygelse för att vara sig själv i sådan grad som denna.

»Trudi Schoop och hennes aderton komiker» är icke komik. Hon smälter mot oss över rampen, men det är förställets smälende, den humor med vilken man kan se den häraste verkligheten i ögonen. Mitt i en »marionett-miljö, av Döderhultsgubbar, målade trämanniskor med en död doft omkring sig som på M.me Tusseaus vaskebinett, framträder hennes lilla bizarra gestalt, en Puck, en Till Eulenspiegel, en Hamlet — så säregen, så stiliserad, så underlig att den inte har någon realistisk likhet med verkligheten och ingen konkret förbindelse med det Sköna — och ändå så allmänmänskligt att vi tycker oss ha känt den alltid, att vi, var och en för sig, tycker att den liknar oss själva, att vi inte kan skiljas från den. Och den rika allmänmänskligheten, det varma, känsliga ansiktet vänt mot den kalla världen, det oböjliga, enkla uttrycket visar sig vara skönheten själv.

Ingen tjuvsing, ingen bitterhet, ingen propaganda, bara skönhet! Det är så märkvärdigt, att man inte kan minnas hur det gick till och långt där ifrån för att få se mera av det. Det är en ny verklighet. Det är, som all stor konst, ett gripande uttryck för ett liv som både förfärligare och skönare än vi mäktar att fatta.

Trudi Schoop visar sig mot bakgrunden av den gråaste, tristaste trivialitet, men hon reser sig som en människa, som — med Wordsworths ord — har de starkaste bundsförvanter: Kärleken, smärtan och det alltid segrande mänsklighetsinnet.

P. H.

Gynna Tidevarvets annonsörer!

(Forts. fr. sid. 1.)

blinda. Kronprinsessan Margaretas varma hjärta och stora organisationsförmåga fann även utvägar att i handling om-sätta dessa önskemål. Och hennes arbete har sedan på ett stort sätt full-följts av Kronprins Gustaf Adolf — ar-betsnämndens hedersordförande — och prinsessan Ingrid.

En huvudorganisation bildades i Stockholm och inom varj och ett av Sve-riges 24 län bildades underavdelningar, de s. k. Skyddsvårdsorganisationerna. I spetsen för dessa står länens landshöv-dingskor, som i sin tur utse ombud på olika platser inom länet, s. k. Skyddsvår-snen. Ett tecken på hur intresset för den-na sak vuxit, säger fru af Burén, är att medan vi började med sju ton Skyddsvår-rens finns det nu omkring niohundra så-dana i vårt land, alla beredda att med råd och död bistå de blindas inom sitt om-råde.

Arbetsnämndens verksamhet är i första hand inriktad på att hjälpa de blind-a att hjälpa sig själva, berättar fru Bu-rén vidare. Den omfattar bl. a. beredan-de av möjligheter att genomgå olika slag av utbildning, utprovande av nya yrken, startande av olika slag av förvärsarbete, beredande av bättre bostäder och verk-städer, förbilligande av arbetsmaterial, av-sättning av förfärdigade arbeten, repa-rationer av egna hem, sjukvård, sommar-villa samt hjälp på olika sätt vid iråake-svårigheter. Det är, som synes, ett om-fattande verksamhetsfält för Arbetsnäm-nen och dess länsorganisationer.

Till hjälp vid förbilligandet av ar-betsmaterial och andra omkostnader i samband med försäljningen, ställa lund-ingen i de flesta län en viss årlig sum-ma till förfogande. F. ö. vill jag särskilt framhålla, säger fru Burén, det synner-ligen goda samarbetet mellan huvudorga-nisationen i Stockholm och länsorganisa-tionerna. Det är ett verkligt stort arbete och oegennyttigt arbete, som dessa, de blindas frivilliga hjälpare nedlaga, som och en inom sitt område. Samma goda samarbete råder även när det gäller de Blindas Förening — alltså de blindas egen sammanslutning — och direktionen över Institutet och Förskolan för blind-a. Likaså med de blindas hemkommuner. Så t. ex. när det gäller att ordna för en ung-dom, som just lämnat någon av utbild-ningsanstalterna och vilkens anhöriga av en eller annan anledning inte kunna själva ordna hans bostads- och verkstadsfråga, händer det att de tre stora blindorga-nisationerna och den blindes hemkommun samarbeta för att få allt så väl ordnat som möjligt.

En mycket viktig sak, när det gäller försäljningsmöjligheterna av olika slags arbeten, är att man smidigt anpas-sar sig efter modet och vad som för till-fället är efterfrågat. Just nu t. ex. äro

de stickade och virkade basermössor av olika slag moderna och lätta att sälja. Våvänder i de bästa kvaliteter äro också mycket efterfrågade. Det gäller framför-allt att inte arbetet stelnar i några gamla former utan att kontakten mellan de blind-a hantverkarna och yttvervärlden hålles så levande som möjligt. För att under-lätta yrkesval och val av olika tillverk-ningar kommer från och med den 1 ok-tober i år en kvinnlig yrkeskonsulent att anställas. Hon står till tjänst med råd och upplysningar och kommer också att besöka de olika länsorganisationerna, så fort dessa önska det. Det är således en annan av flera glädjande nyheter.

Fru Burén talar om ett litet exempel på, hur denna strävan att hålla arbetet i kontakt med utvecklingen på olika om-råden är genomgående för Arbetsnäm-nandens ledning och medarbetare. Så glöm-mer Hedersordföranden, Kronprins-ens, ålder på sina resor att iakttaga och an-teckna sådana detaljer som kunna vara till nytta för blindarbetet här hemma. När han då kommer hem med anteck-ningsboken fullskriven och berättar om vad han sett kan man bl. a. få höra hur Fordfabrikererna i Detroit ordnat för sina krigsblinda eller hur den eller den in-stitutionen försökt att förbättra förhållan-dena för de blindas. Denna varma, per-sonliga deltagande i arbetet med alla dess detaljer är självfallet till stor nytta för verksamheten.

— MEN pengarna till allt detta? — Till största delen är både huvud-organisationen och länsorganisationerna hänvisade till inkomsterna från den årligen anordnade De Blindas Dag — Ar-betsnämndens och De Blindas Förenings gemensamma företag. Dessutom ha vi en del gåvor och understöd av olika slag och vidare de förut omnämnda, av lund-ingen beviljade anslagen. F. ö. säger fru af Burén till sist, har Arbetsnäm-nen och skyddsvårdsorganisationerna helt sä-kerly bilda direkt och indirekt — genom att skapa en intresserad opinion — bi-dragit till att frågan om statsunderstöd åt blindas fick en lösning vid årets riksdag.

C. H.

TIDEVARVET

Trievälsgränd 2, 3 tr., Stockholm.

REDAKTION: Telefon 20 48 42. Mottagningstid 10-12.

EXPEDITION: Telefon 20 48 42. Kontorstid kl. 10-12 f. m., 1-4 e. m. Postgiro 1544.

PRENUMERATIONSPRIS: För helår kr. 6.—, halvår kr. 3: 25, kvartal kr. 1: 75. Lösnummer 15 öre. ANNONSPRIS: I text 25 öre per millimeter.

Stockholm 1934 Zetterlund & Thelander Boktryckeri-A.-B.

Utbildar: REKLAMTEKNIKER REKLAMTECKNARE DEKORATÖRER och MODETECKNARE

Nya kurser börja månd. 3 sept. 1934.

Undertecknad rek. härm Edert Insp. att sändas gratis o. portofr. Namn: Bostad: Postadr: (Tid.)

Väljare i Villåttinge

valkrets i Södermanland Rösta på den lista, som endast upptar namnet

Fru Anna Käll

SPARREHOLM

Södermanlands Länsförbund av Svenska Kvinnors Västerförbund

REKLAM-KONST-SKOLAN

För begåvad ungdom är skolans undervisning säkraste vägen till framtidens platsen.

BERLAMONSTSKOLAN Wallingata 20-22, STOCKHOLM. Tel. 10 39 90.

Skolan har egen platsförmedling.